

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 154

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 februarie 2016

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 818 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	2-4	113.	— Hotărâre privind modificarea alin. (1) al art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 495/2014 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind exceptarea unor categorii de consumatori finali de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie	11
Decizia nr. 845 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4-6		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 846 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	6-8		225/262. — Ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului finanțelor publice privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2016 pentru Societatea de Tratatment Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A.	12-14
Decizia nr. 871 din 10 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	9-11		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
		13.	— Hotărâre privind aprobarea organizării și convocării Conferinței ordinare a Camerei Auditorilor Financiarilor din România în anul 2016	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 818**

din 24 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Maria Simon, Radu Ovidiu Simon, Remus Gabriel Simon, Mioara Simon, Daniela Mioara Simon și Maria Pojaru în Dosarul nr. 44.362/3/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.394D/2015.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocatul Iulian Lepa, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către autorii excepției prin care aceștia solicită admiterea acesteia și asupra concluziilor scrise depuse de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor prin care aceasta solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției.

4. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.420D/2015 și nr. 1.432D/2015, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Arnon Z. Messinger în Dosarul nr. 42.664/3/2014 și de Yaniv Dalia, Yaniv Danielle Emily, Burkman Neta, Yaniv Gefen și Yaniv Dar-Emil în Dosarul nr. 34.171/3/2014, ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

5. La apelul nominal răspunde, pentru autorii excepției, avocatul Iulian Lepa, cu delegație depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra notelor scrise depuse la dosar de către autorii excepției prin care aceștia solicită admiterea acesteia.

7. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul prezent și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din

Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.420D/2015 și nr. 1.432D/2015 la Dosarul nr. 1.394D/2015, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. Arată că instanța europeană nu a recomandat temporizarea acțiunilor întemeiate pe legele restituirii, statul acordându-și sieși un termen pentru realizarea unui sistem administrativ. Legiuitorul are competența de a stabili procedura de judecată, dar orice reglementare trebuie să urmărească un scop legitim, ceea ce nu este cazul în speță.

9. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale reflectată în deciziile nr. 181/2015 și nr. 560/2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Încheierea din data de 22 aprilie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 44.362/3/2014, Încheierea din data de 7 septembrie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 42.664/3/2014 și Încheierea din data de 11 februarie 2015 pronunțată în Dosarul nr. 34.171/3/2014, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Maria Simon, Radu Ovidiu Simon, Remus Gabriel Simon, Mioara Simon, Daniela Mioara Simon, Maria Pojaru, Arnon Z. Messinger, Yaniv Dalia, Yaniv Danielle Emily, Burkman Neta, Yaniv Gefen și Yaniv Dar-Emil cu ocazia soluționării unor cauze civile având ca obiect „obligăția de a face — Legea nr. 165/2013”.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în măsura în care se aplică situațiilor juridice născute anterior intrării lor în vigoare, îngrădind și accesul liber la justiție. Arată că Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților tergiversează soluționarea dosarului de restituire, iar Primăria Municipiului București, prin primar, tergiversează soluționarea notificărilor depuse în temeiul Legii nr. 10/2001, încălcându-se prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

12. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă**, în dosarele nr. 1.394D/2015 și nr. 1.420D/2015, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt conforme Constituției, Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și

jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reglementând tocmai posibilitatea pentru persoanele care se consideră vătămate de a contesta în instanță atitudinea de pasivitate a statului. Teza pe care o susțin în realitate reclamantii este aceea că termenul instituit prin art. 34 din Legea nr. 165/2013 conduce la prelungirea excesivă a procedurii reparatorii, la care se mai adaugă și obligația de a aștepta expirarea termenului pentru a accede la o instanță, fapt care nu are legătură directă și exclusivă cu art. 35 alin. (2).

13. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă**, în Dosarul nr. 1.432D/2015, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale în măsura în care termenele prevăzute la art. 33 din același act normativ nu se aplică și cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a legii (20 mai 2013). Arată că trebuie avut în vedere și faptul că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 se referă la calea de atac ce poate fi introdusă împotriva deciziilor emise potrivit art. 33 din lege, astfel că analizarea excepției de prematuritate invocată de pârâtă prin întâmpinare urmează a se face prin raportare la dispozițiile art. 33 coroborate cu art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține argumentele expuse de instanța de contencios constituțional în considerentele Deciziei nr. 115/2015.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu următorul conținut: „*În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*”

19. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 referitor la accesul liber la justiție. De asemenea, sunt

invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013, Curtea observă că din motivarea acesteia se deduce că autorii săi critică textul de lege amintit din perspectiva pretensei încălcări a dreptului de acces liber la justiție, invocându-se, de asemenea, și caracterul retroactiv al normelor criticate. Curtea reține că, în prezent, textul de lege criticat conferă persoanelor interesate dreptul de a se adresa instanței pentru ca aceasta să se pronunțe asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și să soluționeze, de fapt, cererea lăsată în nelucrare de entitatea investită de lege. Acest drept poate fi exercitat într-un interval de 6 luni, care începe să curgă de la expirarea termenelor prevăzute la art. 33 și art. 34, termene pe care Legea nr. 165/2013 le acordă entităților investite pentru soluționarea cererilor.

21. În acest context și raportat la criticile formulate, Curtea apreciază că în cauză sunt valabile cele reținute prin Decizia nr. 685 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015, în sensul că art. 35 alin. (2) stabilește cadrul procesual în care dreptul la acces liber la justiție să fie exercitat în contextul economico-financiar al statului român descris în expunerea de motive a Legii nr. 165/2013 și având în vedere și cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea din 12 octombrie 2010 pronunțată în *Cauza Maria Atanasiu împotriva României*.

22. Prin această decizie, Curtea a reținut că regula constituțională a liberului acces la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime i-au fost încălcate, iar nu faptul că acest drept de acces la justiție nu poate fi supus niciunei condiționări. În acest caz, condiționarea o reprezintă necesitatea împlinirii termenelor prevăzute la art. 33 din Legea nr. 165/2013.

23. De asemenea, Curtea a constatat că nici pretinsa retroactivitate nu poate fi susținută, în condițiile în care este vorba despre o cerere formulată după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013. Deși prin art. 35 din lege se temporizează introducerea plângerii împotriva nesoluționării notificării, acțiunii promovate de autorii prezentei excepții opunându-se excepția prematurității (acțiunea neurmând a fi respinsă ca „devenită prematură”, anomalie juridică sancționată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 269 din 7 mai 2014), nu se poate vorbi despre aplicarea retroactivă a prevederilor de lege criticate. În acest caz, prematuritatea nu este consecința intrării în vigoare, pe parcursul derulării procesului, a unor noi dispoziții legale, ci este rezultatul nerespectării unui cadru legal preexistent la momentul investirii instanței de judecată cu soluționarea plângerii.

24. În sensul celor reținute anterior, s-a pronunțat Curtea și prin Decizia nr. 560 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 18 august 2015, Decizia nr. 115 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 17 aprilie 2015, și Decizia nr. 181 din 26 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 5 iunie 2015.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, Curtea apreciază că soluțiile și considerentele mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Maria Simon, Radu Ovidiu Simon, Remus Gabriel Simon, Mioara Simon, Daniela Mioara Simon, Maria Pojaru, Arnon Z. Messinger, Yaniv Dalia, Yaniv Danielle Emily, Burkman Neta, Yaniv Gefen și Yaniv Dar-Emil în dosarele nr. 44.362/3/2014, nr. 42.664/3/2014 și nr. 34.171/3/2014 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE

DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 845

din 10 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Cornelia Iordana Cobzacu în Dosarul nr. 38.889/3/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 408D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a transmis la dosar un punct de vedere în cuprinsul căruia apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat nu contravine principiului neretroactivității legii civile și nici accesului liber la justiție, persoanele interesate având posibilitatea de a se adresa justiției în condițiile prevăzute de acesta.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 17 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 38.889/3/2013, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Cornelia Iordana Cobzacu într-o cauză având ca obiect obligarea Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor să efectueze operațiunile administrative prevăzute de dispozițiile Legii nr. 165/2013, în sensul stabilirii de măsuri reparatorii în dosarul aferent unei dispoziții a primarului municipiului București și să emită decizia de compensare pentru un imobil revendicat în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, dar a cărei restituire în natură nu mai este posibilă.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care se aplică situațiilor juridice născute anterior intrării lor în vigoare, îngrădind și accesul liber la justiție. Se arată că Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților tergiversează soluționarea dosarului administrativ, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor art. 2 alin. (1) lit. h) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 raportate la Decizia nr. XX din 19 martie 2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție și la prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** arată că, în aplicarea art. 35 din Legea nr. 165/2013, legiuitorul a impus că persoana îndreptățită la restituirea în natură a imobilelor sau la acordarea de despăgubiri, nemulțumită de rezultatul demersurilor administrative, are posibilitatea de a se adresa justiției în condițiile statuate de acest text criticat, fapt ce nu este de natură să aducă atingere dispozițiilor constituționale invocate. Precizează, totodată, că normele criticate devin aplicabile abia după împlinirea termenelor prevăzute pentru parcurgerea fazei administrative, astfel că o asemenea excepție de neconstituționalitate apare ca inadmisibilă, întrucât textul de lege nu este incident în cauză.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, potrivit căroră, „*În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor*”.

13. Art. 33 stabilește termenele în care entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, iar art. 34 prevede termenele în care trebuie soluționate dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 referitor la accesul liber la justiție.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat se referă la căi de atac în justiție împotriva deciziilor emise cu nerespectarea termenelor în care entitățile administrative investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, respectiv de a soluționa dosarele de despăgubire constituite în situația imposibilității restituirii în natură a imobilelor ce intră sub incidența Legii nr. 10/2001. Autoarea excepției a introdus cererea de chemare în judecată a Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, astfel că excepția de neconstituționalitate este admisibilă, Curtea urmând să analizeze textul de lege criticat sub aspectul conformității sale cu dispozițiile din Legea fundamentală invocate.

16. Curtea observă că prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 sunt criticate din perspectiva încălcării dreptului de acces liber la justiție, făcându-se referire, de asemenea, și la pretinsul caracter retroactiv al normelor criticate. Cu privire la critici similare, Curtea s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, constatând, prin mai multe decizii, dintre care poate fi menționată, exemplificativ, Decizia nr. 685 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015, paragraful 22, că textul de lege criticat conferă persoanelor interesate dreptul de a se adresa instanței pentru ca aceasta să se pronunțe asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și să soluționeze, de fapt, notificarea lăsată în nelucrare de entitatea investită de lege. Acest drept poate fi exercitat într-un interval de 6 luni, care începe să curgă de la expirarea termenelor prevăzute la art. 33 și 34, termene pe care Legea nr. 165/2013 le acordă entităților investite în vederea soluționării notificărilor.

17. Curtea Constituțională a observat, prin decizia amintită, că, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, persoanele interesate se puteau adresa justiției pentru a remedia efectele refuzului nejustificat al entităților administrative în discuție doar în temeiul Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. XX din 19 martie 2007 pronunțate într-un recurs în interesul legii prin care a fost recunoscută, în lipsa unei reglementări legale exprese, competența instanțelor de a judeca pe fond contestația formulată împotriva deciziei/dispoziției de respingere a cererilor prin care se solicită restituirea în natură a imobilelor preluate abuziv sau în cazul refuzului nejustificat al entității deținătoare de a răspunde la notificare. Curtea Constituțională a constatat, prin decizia menționată, paragraful 23, că art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 nu face altceva decât să normativizeze această posibilitate consacrată doar pe cale jurisprudențială, stabilind un cadru procesual în care acest drept să fie exercitat, în contextul economico-financiar al statului român descris în expunerea de motive a Legii nr. 165/2013 și având în vedere și cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Hotărârea-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în Cauza *Maria Atanasiu împotriva României*. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, că regula constituțională a accesului liber la justiție semnifică faptul că orice persoană poate sesiza instanțele judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime i-au fost încălcate, iar nu faptul că acest drept de acces la justiție nu poate fi supus niciunei condiționări. În acest caz, condiționarea o reprezintă necesitatea împlinirii termenelor prevăzute la art. 33 din Legea nr. 165/2013.

18. Prin aceeași decizie, paragraful 25, Curtea a reținut că nici pretinsa retroactivitate nu poate fi susținută, în condițiile în care este vorba despre o cerere formulată după intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013. Deși prin art. 35 se temporizează introducerea plângerii împotriva nesoluționării notificării,

respectiv a dosarului de despăgubiri, nu se poate vorbi despre aplicarea retroactivă a prevederilor de lege criticate. În acest caz, eventuala prematuritate a acțiunii, care îi poate fi opusă, pe cale de excepție, reclamantului nu este consecința intrării în vigoare, pe parcursul derulării procesului, a unor noi dispoziții legale, ci este rezultatul nerespectării unui cadru legal preexistent la momentul învestirii instanței de judecată cu soluționarea plângerii, mai precis a termenelor acordate de lege entităților investite, în vederea soluționării notificărilor, respectiv dosarelor de despăgubire.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornelia Iordana Cobzacu în Dosarul nr. 38.889/3/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 846
din 10 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în

19. În sensul celor reținute anterior, Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 115 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 17 aprilie 2015, Decizia nr. 181 din 26 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 5 iunie 2015, și Decizia nr. 560 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 18 august 2015. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluțiile pronunțate prin aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornelia Iordana Cobzacu în Dosarul nr. 38.889/3/2013 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 846
din 10 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în

mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Elena Maria Polizu Micșunești în Dosarul nr. 4.619/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 471D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că părțile Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților și Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor au transmis la dosar puncte de vedere prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, în considerarea celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 314 din 19 ianuarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.619/2/2012*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de Elena Maria Polizu Micșunești într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea de obligare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor la emiterea unei decizii reprezentând titlu de despăgubire pentru un imobil revendicat în condițiile Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, dar a cărei restituire în natură nu mai este posibilă și pentru care Primăria Municipiului București a propus acordarea de despăgubiri, potrivit Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, ca urmare a obligației stabilite în acest sens în sarcina sa printr-o hotărâre judecătorească.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prin prevederile de lege criticate se acordă Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor competența de a invalida decizii emise de entitățile investite, deși dreptul persoanei îndreptățite era deja stabilit în mod irevocabil la momentul când dosarul a fost înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților. Posibilitatea de reevaluare a existenței dreptului echivalează cu un nou mod de încetare a proprietății, realizată în mod nelegal. De asemenea, autoarea excepției apreciază că se încalcă principiul neretroactivității legii și se operează o restrângere a exercițiului unui drept câștigat, care tinde la invalidarea dreptului, pe o cale care nu este legală.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate, fără să își exprime opinia asupra dispozițiilor criticate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** precizează că, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, Curtea Constituțională a statuat că prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate. Cu toate acestea, arată că, în privința criticilor autoarei excepției, normele supuse controlului sunt constituționale în măsura în care existența, recunoașterea sau întinderea dreptului de proprietate al persoanelor îndreptățite nu a fost soluționată deja prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următoarea redactare:

— Art. 17 alin. (1) lit. a): „(1) În vederea finalizării procesului de restituire în natură sau, după caz, în echivalent a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, se constituie Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, denumită în continuare Comisia Națională, care funcționează în subordinea Cancelariei Primului-Ministru și are, în principal, următoarele atribuții:

a) validează/invalidează în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii.”

— Art. 21 alin. (5) și (8): „(5) Secretariatul Comisiei Naționale, în baza documentelor transmise, procedează la verificarea dosarelor din punctul de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii. Pentru clarificarea aspectelor din dosar, Secretariatul Comisiei Naționale poate solicita documente în completare entităților investite de lege, titularilor dosarelor și oricărui altor instituții care ar putea deține documente relevante. (...)

(8) Ulterior verificării și evaluării, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale, Comisia Națională validează sau invalidează decizia entității investite de lege și, după caz, aprobă punctajul stabilit potrivit alin. (7).”

13. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) care instituie principiul neretroactivității legii civile, art. 44 alin. (1) și (4) referitor la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private și la interzicerea naționalizării sau a oricărui altor măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor și art. 53 care prevede condițiile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, în ceea ce privește circumstanțele specifice ale litigiului în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, că, în cauză, primarul municipiului București a fost obligat printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă să emită o dispoziție cu propunerea de acordare de măsuri reparatorii în echivalent sub formă de despăgubiri pentru un teren ce nu poate fi restituit în natură. Hotărârea judecătorească a fost executată prin emiterea unei dispoziții în acest sens, ulterior constituindu-se, pe rolul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, dosarul de despăgubire aferent acestei dispoziții. Ca urmare a nesoluționării acestuia, autorul excepției s-a adresat instanței de judecată în vederea obligării acestei autorități la emiterea

unei decizii reprezentând titlu de despăgubire pentru imobilul revendicat. Acțiunea a fost introdusă anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

15. Având în vedere această succesiune de evenimente, Curtea apreciază că în cauză este incidentă Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015, prin care a constatat că dispozițiile art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 sunt constituționale în măsura în care nu se aplică deciziilor/dispozițiilor entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești prin care instanțele s-au pronunțat irevocabil/definitiv asupra calității de persoane îndreptățite și asupra întinderii dreptului de proprietate.

16. Cu acel prilej, Curtea a reținut că, „prin reglementarea în sarcina Comisiei Naționale pentru Compensarea Imobilelor și Secretariatului a competenței de reexaminare a existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii și în consecință de a valida/invalida în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii și a cuantumului despăgubirilor și în cazul în care aceste aspecte au fost stabilite deja printr-o hotărâre judecătorească echivalează cu instituirea unei noi căi de atac și, implicit, a unui sistem concurent cu sistemul instanțelor judecătorești în ceea ce privește înfăptuirea justiției” (paragraful 27).

17. În cauza de față este incidentă interpretarea constatată ca fiind neconstituțională, întrucât, așa cum s-a arătat mai sus, față de autorul excepției s-a stabilit în mod definitiv și irevocabil, prin hotărâre judecătorească pronunțată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, calitatea sa de persoană îndreptățită la despăgubiri prin echivalent, sens în care entitatea investită de lege (primarul municipiului București) și-a executat obligația de a emite dispoziție conținând propunerea de acordare de despăgubiri. În cazul de față, instanța judecătorească nu s-a putut pronunța și asupra întinderii

dreptului de proprietate, așa cum se arată în Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, în sensul stabilirii unui quantum bănesc, deoarece nu avea această competență, operațiunea de evaluare fiind de natură administrativă și aparținând Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, investită legal prin dispoziția primarului municipiului București cu soluționarea dosarului de despăgubire. Ceea ce este definitiv și irevocabil tranșat în situația de față, prin hotărâre judecătorească, este dreptul persoanei de a primi despăgubiri în echivalent pentru imobilul notificat, astfel că această operațiune nu poate fi reluată de către Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, în temeiul art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 165/2013, fără a fi încălcată Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014. Într-o situație de fapt identică s-a pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 252 din 7 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 397 din 5 iunie 2015.

18. Întrucât în cauza de față se critică aceeași interpretare în legătură cu care Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, a constatat neconstituționalitatea textelor de lege supuse controlului de constituționalitate, respectiv atunci când acestea se aplică unor decizii/dispoziții ale entităților investite cu soluționarea notificărilor, emise în executarea unor hotărâri judecătorești irevocabile/definitive și având în vedere că decizia amintită a fost publicată ulterior invocării prezentei excepții, soluția ce urmează să fie pronunțată de Curtea Constituțională este cea de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă. Totodată, Curtea observă că, în aceste condiții, decizia de constatare a neconstituționalității dispozițiilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013, anterior menționată, reprezintă, în cauza în care a fost invocată prezenta excepție, temei al revizuirii conform art. 322 pct. 10 din Codul de procedură civilă din 1865 sau art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, după caz.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (5) și (8) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, ridicată de Elena Maria Polizu Micșunești în Dosarul nr. 4.619/2/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 871

din 10 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Adrian Filer și Gheorghe Uscatu în Dosarul nr. 3.370/97/2013 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.433D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 3 decembrie 2015, în prezența avocatului autorilor excepției și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, în vederea depunerii de concluzii scrise, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 10 decembrie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din data de 24 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.370/97/2013, **Tribunalul Hunedoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale**, excepție ridicată de Adrian Filer și Gheorghe Uscatu, cu ocazia soluționării unei cauze penale.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că textul criticat incriminează ca infracțiune fapta unei persoane săvârșită în modalitățile reglementate la art. 9 alin. 1 lit. a)—g) din Legea nr. 241/2005 în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale. Totodată, legea care incriminează fapta ca infracțiune face trimitere în mod expres la Codul fiscal și la Codul de procedură fiscală în ceea ce privește noțiunea de obligații fiscale. Cu toate acestea, Codul fiscal și Codul de procedură fiscală nu indică *expressis verbis* în cuprinsul lor care sunt obligațiile fiscale ce intră în sfera penalului, mai precis ce ar putea face obiectul incriminării de la art. 9 din Legea nr. 241/2005. Astfel, susțin autorii excepției, prevederile criticate sunt lipsite de previzibilitate, deoarece din modul de definire a infracțiunii nu poate fi determinată cu exactitate noțiunea de obligații fiscale, așa încât o persoană nu poate să își dea seama dacă acțiunea sau inacțiunea sa intră sub incidența normei penale.

5. În continuare, autorii excepției arată că, potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru acea faptă. În ciuda acestei prevederi

constituționale, legiuitorul și-a respectat numai din punct de vedere formal competența constituțională de a legifera, fără ca prin conținutul normativ al textului incriminator să stabilească cu claritate și precizie obiectul material al infracțiunii, ceea ce determină lipsa de previzibilitate și accesibilitate a textului criticat.

6. **Tribunalul Hunedoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** arată că sediul materiei obligațiilor fiscale ale contribuabililor este constituit din Codul fiscal și Codul de procedură fiscală, în timp ce sustragerea de la îndeplinirea acestor obligații constituie infracțiune, ce face obiectul Legii nr. 241/2005. Totodată, arată că, în vederea înțelegerii și îndeplinirii acestor obligații, contribuabilii — persoane fizice și juridice — au la dispoziție serviciile de asistență din cadrul organelor fiscale și pot apela la consultanți fiscali. În plus, chiar textul criticat menționează la alin. (1) lit. a)—g), în concret, faptele incriminate. Cât privește critica potrivit căreia textul criticat contravine principiului previzibilității normei juridice, arată că, atât în jurisprudența Curții Constituționale, cât și în cea a Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a reținut în mod constant că previzibilitatea legii nu se opune ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la consiliere de specialitate pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. Având în vedere aceste aspecte, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005. Dispozițiile criticate au următorul conținut: „(1) *Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:*

a) *ascunderea bunului ori a sursei impozabile sau taxabile;*
b) *omisiunea, în tot sau în parte, a evidențierii, în actele contabile ori în alte documente legale, a operațiunilor comerciale efectuate sau a veniturilor realizate;*

c) *evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive;*

d) alterarea, distrugerea sau ascunderea de acte contabile, memorii ale aparatelor de taxat ori de marcat electronice fiscale sau de alte mijloace de stocare a datelor;

e) executarea de evidențe contabile duble, folosindu-se înscrisuri sau alte mijloace de stocare a datelor;

f) sustragerea de la efectuarea verificărilor financiare, fiscale sau vamale, prin nedeclararea, declararea fictivă ori declararea inexactă cu privire la sediile principale sau secundare ale persoanelor verificate;

g) substituirea, degradarea sau înstrăinarea de către debitor ori de către terțe persoane a bunurilor sechestrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală și ale Codului de procedură penală.

(2) Dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 5 ani.

(3) Dacă prin faptele prevăzute la alin. (1) s-a produs un prejudiciu mai mare de 500.000 euro, în echivalentul monedei naționale, limita minimă a pedepsei prevăzute de lege și limita maximă a acesteia se majorează cu 7 ani.”

12. În opinia autorilor excepției, dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) potrivit cărora, în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie și art. 23 alin. (12) potrivit cărora o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 6 iulie 2015, a statuat cu valoare de principiu că dispozițiile art. 23 alin. (12) din Constituție impun garanția reglementării prin lege a incriminării faptelor și stabilirea sancțiunii corespunzătoare și, în mod implicit, obligația în sarcina legiuitorului de a adopta legi care să respecte cerințele de calitate ale acestora, care se circumscriu principiului legalității prevăzut la art. 1 alin. (5) din Constituție.

14. Având în vedere jurisprudența proprie și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la condițiile pe care o lege trebuie să le îndeplinească pentru a fi conformă Constituției și Convenției, Curtea a statuat că o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenție, numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, fața de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita. Totodată, Curtea, având în vedere principiul generalității legilor, a reținut că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe, poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze, însă, previzibilitatea legii.

15. Referitor la dispozițiile de lege criticate, Curtea observă că, potrivit acestora, constituie infracțiune de evaziune fiscală săvârșirea faptelor în modalitățile prevăzute la alin. (1) lit. a)–g) al art. 9 din Legea nr. 241/2005, sub aspectul laturii subiective presupunând intenția directă calificată prin scop, și anume sustragerea de la îndeplinirea obligațiilor fiscale. De asemenea, potrivit noimei de trimitere cuprinse în art. 2 din Legea nr. 241/2005, în înțelesul legii, expresia „obligații fiscale” se referă la obligațiile prevăzute de Codul fiscal și de Codul de procedură fiscală.

16. Astfel, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (1) din Codul fiscal, „codul stabilește cadrul legal pentru impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 din același act normativ”, precizându-se și contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale, precum și modul de calcul și de plată al acestora. Astfel, Codul fiscal reglementează fiecare categorie de impozit, taxă și contribuție, indicând, de asemenea, persoana impozabilă, modul de determinare a impozitului, modul de declarare și termenul legal.

17. În continuare, Curtea observă că, potrivit art. 22 din Codul de procedură fiscală, prin obligații fiscale, în sensul acestui cod, se înțelege: obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat; obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și fiscale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat; obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat; obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii; obligația de a calcula, de a reține și de a înregistra în evidențele contabile și de plată, la termenele legale, impozitele și contribuțiile care se realizează prin stopaj la sursă; orice alte obligații care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, în aplicarea legilor fiscale.

18. De asemenea, Curtea observă că termenul de „obligație fiscală” este definit și în art. 1 pct. 27 din Codul de procedură fiscală din 20 iulie 2015, care, potrivit art. 353, intră în vigoare de la 1 ianuarie 2016. Astfel, obligația fiscală reprezintă obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând obligația fiscală principală și obligația fiscală accesorie. Totodată, potrivit art. 1 pct. 28 și 29 din același act normativ, obligația fiscală principală reprezintă obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege, iar obligația fiscală accesorie este definită ca fiind obligația de plată sau de restituire a dobânzilor, penalităților sau a majorărilor aferente unor obligații fiscale principale. Totodată, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (1) din Codul fiscal din 8 septembrie 2015, care potrivit art. 501 intră în vigoare la 1 ianuarie 2016, acesta stabilește cadrul legal privind impozitele, taxele și contribuțiile sociale obligatorii prevăzute la art. 2 alin. (2) din același act normativ, care sunt venituri ale bugetului de stat, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetului asigurărilor pentru șomaj și fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, contribuabilii care au obligația să plătească aceste impozite, taxe și contribuții sociale, precum și modul de calcul și de plată a acestora.

19. În acest context Curtea reține că, prin Decizia nr. 363 din 7 mai 2015, precitată, a statuat că este necesar ca între actele normative care reglementează un anumit domeniu să existe atât o conexiune logică pentru a da posibilitatea destinatarilor acestora să determine conținutul domeniului reglementat, cât și o corespondență sub aspectul forței lor juridice. În acest sens, normele de tehnică legislativă statuează că actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care actul normativ trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel cu care se află în conexiune [art. 13 lit. a) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative]. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere [art. 16 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 24/2000], care operează întotdeauna între acte normative cu aceeași forță juridică.

20. Referitor la tehnica trimiterii legislative, Curtea, prin Decizia 82 din 20 septembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 19 martie 1996, a reținut că trimiterea de la un text de lege la altul, în cadrul unui anumit act normativ sau la un alt act normativ, este un procedeu frecvent utilizat în scopul realizării economiei de mijloace. Pentru a nu se repeta de fiecare dată, legiuitorul poate face trimitere la o altă prevedere legală în care sunt stabilite expres anumite prescripții normative. Efectul dispoziției de trimitere constă în încorporarea ideală a prevederilor la care se face trimiterea în conținutul noimei care face trimitere. Se produce astfel o împlinire a conținutului ideal al noimei care face trimiterea cu prescripțiile celui alt text.

21. Plecând de la aceste premise, Curtea apreciază că sintagma „obligații fiscale” prevăzută de art. 9 din Legea nr. 241/2005 este clar definită de lege, indivizii putându-și da seama din conținutul dispozițiilor legale incidente care sunt actele sau omisiunile care angajează răspunderea penală a acestora, prevederile criticate întrunind condițiile de claritate, precizie, previzibilitate și accesibilitate circumscrise principiului legalității prevăzut de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Adrian Filer și Gheorghe Uscatu în Dosarul nr. 3.370/97/2013 al Tribunalului Hunedoara — Secția penală și constată că dispozițiile art. 9 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Hunedoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea alin. (1) al art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 495/2014 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind exceptarea unor categorii de consumatori finali de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Alineatul (1) al articolului 3 din Hotărârea Guvernului nr. 495/2014 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind exceptarea unor categorii de consumatori finali de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 4 iulie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Exceptarea de la prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică începând cu data emiterii acordului de exceptare obținut de beneficiarii ajutorului de stat. Respectiva exceptare nu afectează calculul privind atingerea obiectivului național prevăzut la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 220/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în consumul final brut de energie al anului 2020.”

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru, ministrul economiei,
comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,
Claudiu Vrînceanu,
secretar de stat
Ministrul afacerilor externe,
Lazăr Comănescu

București, 24 februarie 2016.
Nr. 113.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI,
PROTECȚIEI SOCIALE
ȘI PERSOANELOR VÂRSTNICE
Nr. 225 din 9 februarie 2016

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE
Nr. 262 din 25 februarie 2016

ORDIN

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2016 pentru Societatea de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 344/2014 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și ministrul finanțelor publice emit prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2016 al Societății de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A., cu acționar unic Casa Națională de Pensii Publice, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei, protecției
sociale și persoanelor vârstnice,
Claudia-Ana Costea

Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

AUTORITATEA ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE/LOCALE: Casa Națională de Pensii Publice
 Operatorul economic: Societatea de Tratament Balnear și Recuperare a Capacității de Muncă „T.B.R.C.M.” — S.A.
 Sediul/Adresa: București, sectorul 2, Str. Latină nr. 8; punct de lucru aleea Căzușa nr. 47
 Cod unic de înregistrare: RO 15619634

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2016**

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2016)
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5+Rd.6)	1	84.047
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	83.982
	a)	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	-
	b)	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	-
	2	Venituri financiare	5	65
	3	Venituri extraordinare	6	-
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.8+Rd.20+Rd.21)	7	79.540
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	79.540
	A.	cheltuieli cu bunuri și servicii	9	36.494
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe și varsăminte asimilate	10	1.820
	C.	cheltuieli cu personalul, din care:	11	27.080
	C0	Cheltuieli de natură salarială(Rd.13+Rd.14)	12	21.003
	C1	ch. cu salariile	13	18.816
	C2	bonusuri	14	2.187
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal	16	-
	C4	Cheltuieli aferente contractului de mandat și a altor organe de conducere și control, comisii și comitete	17	1.372
	C5	cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	18	4.705
	D.	alte cheltuieli de exploatare	19	14.146
	2	Cheltuieli financiare	20	
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	4.507
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	1.258
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	3.249
	1	Rezerve legale	25	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	3.249
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	324
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	1.787

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2016)
0	1	2	3	4
	a)	- dividende cuvenite bugetului de stat	33	1.787
	b)	- dividende cuvenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende cuvenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	1.462
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	13.676
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	13.665
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	823
	2	Nr. mediu de salariați total	49	766
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	2.207
	a	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială) ajustat cu sumele deduse conform art 9 (3 ¹) OG 26/2013- si conform art 54 (6) lit b legea bugetului de stat (nr 339/2015) **)	50a	1.884
	4	Castigul mediu lunar pe salariat determinat pe baza cheltuielilor cu salariile (lei/persoană) (Rd.13/Rd.49)/12*1000	51	2.047
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.49)	52	110
	6	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	53	
	7	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.7/Rd.1)x1000	54	946
	8	Plăți restante	55	
	9	Creanțe restante	56	

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE privind aprobarea organizării și convocării Conferinței ordinare a Camerei Auditorilor Financieri din România în anul 2016

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 6, 7, 9, 10 și art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financieri din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— art. 4—6 din Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 51/2015 privind modalitatea de adoptare a hotărârilor Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România,

Consiliul Camerei Auditorilor Financieri din România, întrunit în ședința din data de 18 februarie 2016, adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea și convocarea Conferinței ordinare a Camerei Auditorilor Financieri din România în anul 2016 la data de 26 martie 2016, ora 9,30, la adresa din București, șos. Vitan-Bârzești nr. 7D, sectorul 5, în incinta RIN Grand Hotel.

Art. 2. — Se aprobă înscrierea pe ordinea de zi a Conferinței ordinare a Camerei Auditorilor Financieri din România (*Cameră*) prevăzute la art. 1 a următoarelor puncte:

1. prezentarea și dezbaterile următoarelor materiale:
 - a) raportul anual de activitate al Consiliului Camerei pentru anul 2015;
 - b) situațiile financiare anuale ale Camerei la data de 31 decembrie 2015;
 - c) raportul Comisiei de auditori statutare a Camerei asupra situațiilor financiare încheiate la 31 decembrie 2015 ale Camerei;
 - d) execuția bugetului de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar încheiat la data de 31 decembrie 2015;
 - e) bugetul de venituri și cheltuieli pentru anul 2016;
 - f) programul de activități al Consiliului Camerei pentru anul 2016;
2. aprobarea raportului anual de activitate al Consiliului Camerei pentru anul 2015;
3. aprobarea situațiilor financiare anuale ale Camerei la data de 31 decembrie 2015;
4. aprobarea execuției bugetului de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar încheiat la data de 31 decembrie 2015;
5. aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2016;
6. aprobarea programului de activități al Consiliului Camerei pentru anul 2016;
7. informare privind adoptarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 58/2015 pentru modificarea Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financieri din România nr. 72/2006 privind periodicitatea desfășurării congreselor profesiei de auditor financiar din România;
8. diverse.

Art. 3. — În cazul neîndeplinirii condițiilor de validitate de către Conferința ordinară a Camerei convocată conform art. 1 se aprobă a doua convocare a Conferinței ordinare anuale a Camerei la data de 26 martie 2016, ora 10,00, la aceeași adresă și cu aceeași ordine de zi.

Art. 4. — Aparatul executiv al Camerei va duce la îndeplinire prezenta hotărâre.

Art. 5. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financieri din România,
Gabriel Radu

București, 23 februarie 2016.
Nr. 13.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

